

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๓/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๓/๒๕๕๖

วันที่ ๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

เรื่อง ผู้ต้องขังชาย ชีรัช ทองมี (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๐๘/๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ วรรคสอง วรรคสาม และมาตรา ๔๐ (๓) ประกอบมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า ผู้ต้องขังชาย ชีรัช ทองมี (ผู้ร้อง) เป็นจำเลยในคดีหมายเลขคำที่ อ. ๒๓๕๓/๒๕๕๑ และคดีหมายเลขคำที่ อ. ๓๑๒/๒๕๕๑ ในความผิดฐานร่วมกันประกอบธุรกิจขายตรง โดยไม่ดำเนินงานตามแผนการจ่ายผลตอบแทนของตน ที่ให้ไว้ต่อนายทะเบียน ร่วมกันกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน และร่วมกันฉ้อโกงประชาชน ซึ่งศาลอาญาได้มีคำสั่งให้รวมพิจารณาคดีทั้งสองเข้าด้วยกัน คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณา ผู้ร้องได้ยื่น คำร้องขอปล่อยชั่วคราวหลายครั้ง แต่ศาลอาญาและศาลอุทธรณ์มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เป็นเหตุให้ผู้ร้องต้องถูกคุมขังในระหว่างการพิจารณาคดีเป็นเวลารวมทั้งสิ้น ๕ ปี ผู้ร้องเห็นว่าคำสั่ง ไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘/๑ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ วรรคสอง วรรคสาม มาตรา ๔๐ (๓) มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ กล่าวคือ

- ๒ -

เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานหรือศาลมากเกินไป ขาดหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่ชัดเจน
แน่นอนในการใช้ดุลพินิจอย่างสุจริตและเที่ยงธรรม เป็นเหตุให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแก่
บุคคล การอ้างเหตุผลในการไม่ปล่อยชั่วคราวมักเป็นเหตุผลเดิมและไม่มีเหตุเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิม
ซึ่งการคุมขังผู้ต้องหาหรือจำเลยโดยไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวเป็นเวลานานเกินสมควรแก่เหตุ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตราดังกล่าวย่อมเป็นการสันนิษฐานในทางที่เป็นผลร้ายต่อผู้ต้องหาหรือ
จำเลย และเป็นการลงโทษทางอาญากับผู้ต้องหาหรือจำเลยทั้งที่ยังไม่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุด
อันเป็นการไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาเพื่อส่งความเห็นตามทางการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัยว่าประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๐๘/๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ วรรคสอง วรรคสาม และมาตรา ๔๐ (๓) ประกอบมาตรา ๒๖
มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่ และยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน รวมทั้งยื่นเรื่องต่อ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว ทั้งนี้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๓ วรรคหนึ่ง (๒) ตามลำดับ ผู้ร้องจึงเป็น
ผู้ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้วตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ และมีสิทธิยื่นคำร้องนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์
และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒
ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลอาญาให้ส่งความเห็นตามทางการเพื่อขอให้
ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๒๑๑ ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘/๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ วรรคสอง วรรคสาม และมาตรา ๔๐ (๓)
ประกอบมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ หรือไม่ ซึ่งผู้ร้องได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๔๕ (๑) และผู้ตรวจการแผ่นดิน
เห็นว่า กรณีตามคำร้องเป็นกรณีอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น จึงไม่อาจรับเรื่องร้องเรียน

- ๓ -

ดังกล่าวไว้พิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๘ (๒) รวมทั้งยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า กรณีตามคำร้องมิใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงไม่อาจดำเนินการเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ จึงให้ยุติเรื่อง กรณีดังกล่าวจึงต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ประกอบข้อ ๑๗ (๑๔) จึงมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ข้อ ๑ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นหมวด ๒ และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มีการประกาศใช้บังคับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยปัญหาว่ากฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งหมายถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หรือไม่เท่านั้น มิได้มีบทบัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๗๓ /๒๕๕๗)

(นายเฉลิมพล ไชกอรู)

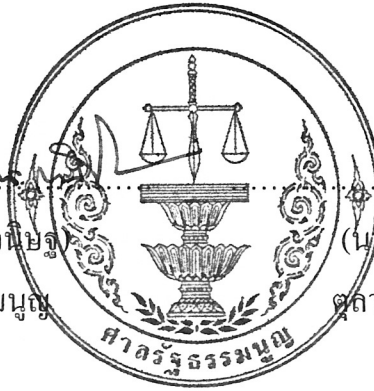
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ